

ชื่อผู้จัดทำ : นางสาวเป่าลิน เวชกามา ชื่อวิทยานิพนธ์: ศูนย์การเรียนรู้ศิลปะการแสดงพื้นบ้านอีสาน
(I-SAN TRADITIONAL PERFORMING ARTS LEARNING CENTER) อาจารย์ที่ปรึกษา : อาจารย์ ภูคัท เภารัมย์
จำนวน : 155 หน้า

บทคัดย่อ

ศิลปะการแสดงพื้นบ้านอีสาน มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น และเป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นถึงวิถีชีวิต สังคม วัฒนธรรมอีสานได้ค่อนข้างชัดเจน แต่เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของสังคมในปัจจุบัน เกิดวัฒนธรรมใหม่ๆเข้ามาแทนที่ ทำให้ความเป็นพื้นถิ่นของคนในภูมิภาคถูกลดความสำคัญลง ด้านศิลปะการแสดงพื้นบ้านอีสานเองก็ไม่มีการศึกษาและพัฒนาไปมากเท่าที่ควร ทั้งนี้เป็นเพราะไม่ได้มีการวางระบบ ไม่มีผู้บันทึก การเรียนรู้จึงเป็นไปตามสามัญสำนึก และความชอบของกลุ่มหรือบุคคลเท่านั้น

ศูนย์การเรียนรู้ศิลปะการแสดงพื้นบ้านอีสาน จึงเป็นโครงการเสนอแนะโดยมีวัตถุประสงค์ที่จะเป็นสื่อกลางในการอนุรักษ์เผยแพร่วัฒนธรรมท้องถิ่น มุ่งให้ประชาชนได้ศึกษาข้อมูลทางวัฒนธรรมผ่านศิลปะการแสดง นั่นคือการปฏิบัติจริงเป็นหลัก เพื่อเป็นการปลูกจิตสำนึกให้รู้สึกถึงคุณค่าของวัฒนธรรม ให้ความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง เกี่ยวกับสังคม วัฒนธรรม วิถีชีวิตของชาวอีสาน และเกิดเป็นแหล่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต สำหรับประชาชนได้มีการศึกษาตามอัธยาศัยต่อไป

การทดลองออกแบบนั้นประกอบด้วยการศึกษาวิเคราะห์ปัจจัยต่างๆที่ควรคำนึงถึง โดยอาศัยการศึกษาและทำความเข้าใจในเรื่อง การแสดงออกของชนอีสานในรูปแบบของศิลปะการแสดงพื้นบ้านที่สะท้อนวิถีชีวิตความเป็นอยู่ รวมไปถึงรูปแบบของสังคมวัฒนธรรมอีสาน มีการศึกษาทำความเข้าใจที่ตั้งโครงการ บริบท การเชื่อมต่อกับความสัมพันธ์กับพื้นที่และกิจกรรมโดยรวม ประกอบกับการใช้แนวความคิดเพื่อแก้ไขปัญหามาทงกายภาพ สังเคราะห์แนวความคิดและทดลองออกแบบทางสถาปัตยกรรม ได้มาซึ่งองค์ประกอบโครงการ ดังนี้

- ส่วนการเรียนรู้การสอน มีการสอนในลักษณะ บรรยาย สาธิต และปฏิบัติ
- ส่วนนิทรรศการ จัดแสดงเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับศิลปะการแสดงพื้นบ้าน และสังคมวัฒนธรรมอีสาน
- ส่วนการแสดง เป็นการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม และส่งเสริมให้คนกล้าแสดงออกมากขึ้น
- ส่วนห้องสมุด สำหรับค้นคว้าข้อมูล ความรู้ ทั้งในรูปแบบของเอกสาร สิ่งพิมพ์ เทป วีดิทัศน์ ฯ
- ส่วนบริหารงานโครงการ ควบคุม ประสานงาน ติดตาม และนำเสนอข่าวสารออกสู่สาธารณะ

ดังนั้น วิทยานิพนธ์โครงการศูนย์การเรียนรู้ศิลปะการแสดงพื้นบ้านอีสาน เป็นภาพเสนอทางเลือกหนึ่งในการแก้ปัญหาทั้งในด้านการใช้งานและการออกแบบทางสถาปัตยกรรม เพื่อหวังว่าจะสามารถบรรจุดังกล่าวได้ในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว และเป็นส่วนหนึ่งในการร่วมสนับสนุนการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมอีสาน รวมไปถึงการส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับประชาชนได้ตลอดชีวิต

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
ภาควิชา สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา 2549

ลงชื่อนิติ... เป่าลิน เวชกามา
ลงชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา... ภูคัท เภารัมย์
ลงชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม.....

กิตติกรรมประกาศ

การจัดทำวิทยานิพนธ์ โครงการศูนย์การเรียนรู้ศิลปะการแสดงที่เข้าน้ำร้อน เป็นกระบวนการทำงานที่ควรค่าแก่การจดจำ เหตุการณ์ในครั้งนี้ทำให้ตัวเราเองได้รู้และเข้าใจในทุกๆอย่างมากขึ้น ไม่่าจะเป็น บุคคล หรือสิ่งแวดล้อม เปรียบเทียบได้กับหนึ่งช่วงเวลา

(๑) ก่อนการเริ่มต้นคงเป็นความปรารถนาดีจาก **พุทธาวี ผู้มีพระคุณ** ที่ให้การสนับสนุนอย่างไม่เคยปริกบั่นสักคำ

(๑-๑) เริ่มต้นจากแรงบันดาลใจในการตัดสินใจเลือกโครงการที่เคยร่วมรับรู้และมีประสบการณ์ในวัยเด็ก คิดว่าตัวเองชอบ แต่ก็ไม่ใช่ เป็นเพียงความผูกพันและการคุ้นชิน

(๑-๑-๑) นาทีก่อสำหรับการตัดสินใจมีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด **อาจารย์ที่ปรึกษา** ที่คอยช่วยชี้แนะแนวทางที่ควรจะเป็น

[๑๐] เข้าสู่กระบวนการทำงาน มีเพื่อน **AR_07** สำหรับการแลกเปลี่ยนทัศนคติและไม่เคยห่างไกลกัน รวมทั้งคอยถามไถ่ทุกซอก - ซอย ตลอด 24 ชม.

(๑-๒) สภาที่สืบสน ผู้ให้คำปรึกษาที่ติดต่อมา **อาจารย์แอน - พี่ภา - พี่ต้น** และนาที่ที่เหนื่อยหน่าย น้องๆยังเป็นที่พึ่งหาได้เสมอ **น้องมิม - น้องตึก - น้องแดง - น้องธิด - น้องบูม - น้องฝ้าย**

[๑๑] นาทีกัดไปกับการทำงานที่เข้มข้นมากขึ้น บุคคลที่มาในเสียงตามสาย **พี่ส้ม - พี่อิ่ง - น้องหนู** บุคคลที่ไม่สามารถเขียนนามได้แต่มาพร้อมกับพลังใจ **เบอริเบต** และพลังกายที่ได้จาก **มอดคว - มาน่า - แชนวิส**

[๑๒] ภาวะวิกฤติที่ทำให้หนักใจ ห่อแหม่ อ่อนแอ **เป่าดิน** ผู้ไม่เคยห่างหายไปไหน จนถึงนาที่สุดท้าย ยังคงมีเพื่อน **AR_07** ที่ให้ความจริงใจเสมอมา

นอกเหนือจากนี้ยังมีสิ่งอื่นอีกมากมายที่ไม่อาจจะอธิบายได้ทั้งหมด หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงไม่สายเกินไปที่จะกล่าวคำขอบคุณ สำหรับน้ำใจและได้ร่วมเป็นส่วนหนึ่งในการเดินทางไปกับช่วงเวลาที่น่าจดจำ

ขอขอบพระคุณ (อย่างจริงใจ)

นางสายเป่าดิน เชนกามา